

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 19 december 1997 av Swedish Match Advertising Products NV/SA
(Mål T-599/97)

(98/C 55/61)

(Rättegångsspråk: engelska)

Swedish Match Advertising Products NV/SA har den 19 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av Francisco Miguel Rodero López och Dorio Mutti, delgivningsadress: advokatbyrå Lucy Dupong, 14A rue de Bains, Luxemburg.

Sökandens yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 2025/97 av den 15 oktober 1997 delvis ogiltig i den mening som avses i artikel 174 andra stycket i EG-fördraget, eftersom syftet med denna talan inte är att få nuvarande antidumpningstullar ogiltigförklarade utan få dem ersatta med strängare åtgärder varigenom högre antidumpningstullar fastställs på import av reklamtändstickor med ursprung i Japan,
- upprätthålla effekterna av de nuvarande antidumpningstullarna i enlighet med artikel 174 andra stycket i EG-fördraget fram till dess att de behöriga institutionerna vidtar de nya åtgärder som denna talan avser, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den 15 oktober 1997 antog rådet förordning (EG) nr 2025/97 ⁽¹⁾ genom vilken slutgiltiga antidumpningstullar infördes på import till gemenskapen av reklamtändstickor med ursprung i Japan och förordnade om slutgiltigt uttag av den införda preliminära tullen. Den tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara 43,2 procent, utom vad gäller import som tillverkas och exporteras av vissa särskilt angivna företag. Tullsatserna för dessa företag varierar mellan 9,9 och 27,8 procent.

Sökanden gör gällande att de nuvarande antidumpningstullarna inte är tillräckligt höga för att förhindra att gemenskapsindustrin vållas väsentlig skada och att i synnerhet sökanden själv fortfarande drabbas. Sökanden begär därför att de behöriga institutionerna skall ersätta de nuvarande antidumpningstullarna med strängare (det vill säga högre) tullar.

Sökanden gör gällande överträdelse av artiklarna 7.4 och 8.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 ⁽²⁾ (nedan kallad grundförordningen om antidumpning) på grund av att kommissionen har vägrat tillhandahålla information till Fédération Européenne des Fabricants d'Allumettes (FEFA). Denna vägran utgör en överträdelse av artikel 7.4 a i den

grundförordningen om antidumpning, eftersom rätten att yttra sig måste respekteras även av gemenskapsmyndigheterna och inte bara av parterna. Denna vägran utgör också en överträdelse av kravet på transparens, vilket underförstått föreskrivs i artiklarna 7.4 och 8.2 b. Kommissionen överträdde också sökandens rätt att yttra sig, vilken föreskrivs i artikel 7.4 b i den grundförordningen om antidumpning, genom att utelämma väsentlig information som var relevant för bestämmandet av den slutgiltiga antidumpningstullen som infördes beträffande en japansk konkurrent.

Sökanden gör också gällande överträdelse av artikel 2 i grundförordningen om antidumpning eftersom gemenskapsinstitutionernas fastställande av dumpning är ogiltigt på grund av en uppenbart felaktig bedömning.

Sökanden gör slutligen gällande överträdelse av artikel 190 i EG-fördraget. Rådet har inskränkt sig till att tillbakavisa sökandens argument enbart med motiveringen att det genom undersökningen har uppdragats något annat än vad sökanden har påstått. Det enda sökanden kan utläsa av övervägandena till den omtvistade förordningen är att dess begäran beträffande fastställandet av dumpning har avslagits. Den kan inte utläsa de skäl som till följd av tillbakavisandet av sökandens argument ledde rådet till att beträffande en japansk konkurrent införa en helt och hållet ineffektiv antidumpningstull baserad på dess felaktigt beräknade dumpningsmarginal.

⁽¹⁾ EGT L 284, 16.10.1997, s. 57.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1988, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 98.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 december 1997 av Onno Plug

(Mål T-608/97)

(98/C 55/62)

(Rättegångsspråk: franska)

Onno Plug har den 23 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden, som är bosatt i Thônex (Schweiz), företräds av advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi i Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som finns i tillsättningsmyndighetens skrivelse av den 14 januari 1997 samt, såvitt nödvändigt, det uttryckliga beslut om avslag på sökandens klagomål, som fattades den 12 september 1997 och delgavs den 22 september 1997,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som tidigare var tillfälligt anställd vid Europeiska gemenskapernas kommission, har redan väckt talan två gånger vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt. ⁽¹⁾ De viktigaste omständigheterna i förevarande mål är desamma som i mål T-47/97.

Förevarande överklagande avser tillsättningsmyndighetens beslut, som finns i skrivelse av den 14 januari 1997 från denna till sökanden, vilket delgavs den 22 januari 1997. Enligt skrivelsen vägrar tillsättningsmyndigheten att följa sökandens uppmaning att verkställa förstainstansrättens dom av den 27 februari 1992 i mål T-165/89 ⁽²⁾ och således att återkalla det förslag till beslut som skall fattas i enlighet med artikel 19 i reglerna om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring för Europeiska gemenskapernas tjänstemän, vilket den upprättade den 27 november 1996 på grundval av medicinska utlåtanden från nya experter. Genom förevarande talan vill sökanden uppnå ogiltigförklaring av det beslut som finns i skrivelsen av den 14 januari 1997, i vilken tillsättningsmyndigheten slutgiltigt dels uttalar sig om att beslutet av den 27 november 1997 är rättsenligt, dels anför att det enda rättsmedlet mot beslutet är att anföra klagomål hos den medicinska kommittén. Sökanden gör gällande att principen om *res judicata* har åsidosatts, att domen i mål T-165/89 inte har verkställts, att det föreligger maktmissbruk, att artikel 18 och 19 i reglerna om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring för Europeiska gemenskapernas tjänstemän har överträtts, att principen om god förvaltning har åsidosatts sådan den stadfäst i t.ex. artikel 15 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, och subsidiärt att artikel 73 i tjänsteföreskrifterna och artikel 12 i reglerna om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring för Europeiska gemenskapernas tjänstemän har överträtts.

⁽¹⁾ Mål T-165/89 (EGT C 23, 31.1.1990, s. 9) och T-47/97 (EGT C 142, 10.5.1997, s. 22).

⁽²⁾ Rec. 1992, s. II-367.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 23 december 1997 av Hanne Norup Carlsen m.fl.

(Mål T-610/97)

(98/C 55/63)

(Rättegångsspråk: danska)

Hanne Norup Carlsen, Ingeborg Fangel, Nicolas Fischer, Jørgen Erik Hansen, Marianne Henriksen, Ole Donbæk Jensen, Yvonne Petersen, Iver Reedtz-Thott, Lars Ringholm och Arne Würigler har den 23 december 1997 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökandena företräds av

advokaten Karen Dyekjær-Hansen, Köpenhamn, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrån Aloyse May, 31 Grand-rue Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara Europeiska unionens råds beslut av den 3 november 1997 i den mån rådet därigenom avslår sökandenas ansökan om tillgång till handlingar från rättstjänsten, nämligen:

— DOK.R/2026/77 (ENV.118) (AGRI 563),

— DOK.R/1867/77 (JUR.95) (ENV.196) samt

— DOK.R/2048 dk/77 (ENV.199) (AGRI 568).

Grunder och huvudargument

Sökandena i detta mål har väckt talan mot den danske statsministern beträffande huruvida han hade befogenhet att ratificera fördraget om Europeiska unionen. De har till stöd för sin talan anfört att anslutningen till nämnda fördrag stod i strid med § 20 i den danska grundlagen enligt vilken befogenheter som tillkommer statsmakterna i viss, närmare angiven utsträckning genom lag kan överlätas till mellanstatliga organ. Målet är nu anhängigt vid den danska Højsteret.

Under förfarandet vid Højsteret har det enligt sökandena varit av väsentlig betydelse att få kännedom om vissa handlingar hos Europeiska unionens råd, vilka har samband med rättsakter som belyser omfattningen av den behörighet som överläts genom den danska anslutningen till EU, bland annat frågan om tillämpningen av artikel 235 i fördraget utanför området för Maastrichtfördraget. Sökandena har under målets handläggning i Højsteret yrkat att den danska regeringen skall åläggas att inge en lång rad handlingar, vilka rör just de yttranden som ingivits av övriga medlemsstater och rådets rättstjänst beträffande den rättsliga grunden för rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1), och Højsterets beslut av den 3 november 1997 ger delvis stöd åt sökandena. Højsteret har inte i detta sammanhang avgjort frågan om tillgång till handlingar som finns hos rådet, en fråga som sökanden redan innan de väckte talan hade riktat till rådet.

Genom det omtvistade beslutet tillmötesgick rådet ansökan om tillgång till handlingar bortsett från de yttranden från rådets och kommissionens rättstjänster som också omfattades av ansökan. Rådet anförde i detta sammanhang att dessa yttranden enligt fast praxis inte lämnades ut, då ett offentligtgörande av rättstjänsternas inställning till frågor som behandlas av rådet kan skada det allmänna samhällsintresset av rättssäkerhet och gemenskapsrättens stabilitet samt det allmänna samhällsintresset av att rådet har tillgång till oberoende juridisk rådgivning.